

САМОПОУЗДАЊЕ

ТИХАНА ЛИПОВЕЦ ФРАЦУЉ • ЈЕЛЕНА БРЕЗОВЕЦ

АНА И ГОСПОДИН СТРАХОЈЕД

Ана је била радознано дете, баш као и ти! Али, имала је велику тајну коју никада никоме није поверила, што је само по себи јасно јер то онда не би била тајна.

Ана се, наиме, **бојала свега и свачега**. Прво се страшно плашила комшијиног пса Рекса, што и није било чудно јер је Рекс имао прилично незгодне и оштре зубе. Једног дана, док се враћала из школе, открила је да се боји и једне старе уличне светиљке. У школи је пак открила да се боји теста из математике и тако се на Анином списку страхова појавио и страх од школе.

Анин списак страхова је
временом постао поприлично дуг.

Неки страхови су били толико упорни да су се већ потпуно одомаћили у Аниној глави и тамо баш фино уживали. Ана је имала бујну машту, а машта је сваком страху омиљена храна.

Једне вечери Ана никако није могла да заспи јер се сутрадан у школи одржавала аудиција за хор. То значи да ће сва деца која желе да буду у хору морати да певају пред учитељицом и разредом. Ко буде лепо певао, моћи ће да иде на хор.

Ана је много волела да пева и баш је желела да буде у хору, али је страх од аудиције нарастао у њеној глави и никако јој није давао мира.

Док је тако безуспешно покушавала да заспи, изненада је осетила да је јако сврби лево уво. Почешала се, а из ува јој је испао – ни мање ни више – један буцмасти, шарени човечуљак помало смешног изгледа.

Чак се ни Ана није преплашила колико је био смешан.

- Ко си ти и шта радиш на мојој глави?! – изненађено је упитала Ана.
Човечуљак се неспретно наклонио и одговорио:
– Господин Страхојед, вама на услузи, госпођице.
– Какво је то смешно име? – насмејала се Ана.

Човечуљак је увређено прекрстио руке и рекао:
– Још ми се и ругаш, а тако тежак случај попут тебе још никада нисам имао. Твоја је глава толико пуна страхова да не могу ни да се увучем унутра. А дужност сваког Страхоједа који држи до себе је да уђе у дечју главу и поједе оне страхове који деци баш ничему не служе.

– А будући да никако не успевам да се убацим у твоју тако страшљиву главу, позивам те да кренеш са мном у Страхоград и посетиш нашу највећу атракцију, Музеј страхова! – предложио је Страхојед.

– Па зашто да не...? Ионако не могу да заспим – сложила се Ана и протрљала очи да би се уверила да не сања.

– **Онда крећемо!** – викнуо је човечуљак и пуцнуо прстима, а на зиду испред Аниног кревета створила се слика велике зграде.

– Добро дошла у Страхоград! Допусти да будем твој водич кроз Музеј страхова – Страхојед јој је важно рекао, ухватио је за руку и обоје су са кревета ускочили право у слику на зиду.

МУЗЕЈ
СТРАХОВА

Ана је радознала девојчица која има једну велику тајну. Она се, наиме, **боји свега и свачега**. Скоро сваког дана Ана је откривала неки нови страх који би се убрзо појавио одомаћу у њеној глави. На путу појавио се један – страх од аудиције за школски хор. Иако многа воли да пева, због страха да ће морати да пева пред другима, Ана није могла да заспи. И док је тако лежала у кревету борећи се са страхом који јој није давао да спава, изненада је осетила да је јако сврби лево уво. Почешала се, а из ува јој је испало један буцмасић, шарени човечуљак помало смешног изгледа. Чак га се ни Ана није ушлашила колико је био смешан. Био је то господин Страхоед, који је одлучио да доведе Ану у Страхорад и покаже јој како да се реши страхова који нам не дају да спавамо.

Прича **Ана и господин Страхоед** део је серије сликовница о развоју социоемоционалних компетенција код деце. То је прича о **самопоуздању**, односно о веровању у себе, у своје способности, вредности и знања. Кроз искуство мале Ане деца ће научити како да савладају страхе и реално просуде шта су способна да ураде и како да се оснаже за деловање и активно остваривање онога што желе.

Издања објављена у серији:

ISBN 978-86-6120-031-1

9 788661 200311